

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

โดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางยลดา แสนมหามงคล

รหัสนักศึกษา 571151321032

รายงานการปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย นางยลดา แสนมงามงคล

ปีที่ทำการวิจัย 2561

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญในการวางรากฐานของชีวิตในเด็กปฐมวัยเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรก ของชีวิตรวมถึงการมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ในช่วงวัยของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวาลย์ อำเภอบรบือ จังหวัดตาก เป็นพื้นที่ราบสูง อยู่บนดอย มีบรรยากาศที่อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีเด็กหลายชนเผ่ามาอยู่ร่วมกัน เช่น เผ่าปกาเกอะญอ เผ่าม้ง คนไทย พม่า เพราะในพื้นที่ติดชายแดน มักจะมีโรคติดต่อต่างๆมากมาย ส่งผลให้เด็กเป็นโรคมือ เท้า ปากบ่อยครั้ง

จากสถานการณ์ที่มีการก่อตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครองจึงคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของตนนั้นต้องมาจากครูเท่านั้น การจัดการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเป็นส่วนใหญ่ ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีต้นทุนในการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ไปได้เร็วและทำให้เด็กที่มีต้นทุนการเรียนรู้ต่ำสามารถเรียนรู้ไปพร้อมกันได้ดี เด็กปฐมวัยเป็นที่เริ่มต้นแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆสำหรับเด็กจึงมีความสำคัญ ครูเห็นว่า เป็นบุคคลหนึ่งในการส่งเสริมและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเด็กโดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกและพบว่าการสังเกตและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กประมาณวันที่ 10 ธันวาคม 2561 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม 2561 วิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างของเด็ก 19 คน ซึ่งพบว่ามีเด็ก 3 คน ผลการสังเกตพบว่าเด็กมีพัฒนาการพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ค่อนข้างอ่อนจนเมื่อได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสังคม โดยแสดงพฤติกรรมเป็นพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกโดยใช้หนังสือนิทานพร้อมบัตรภาพในเด็กอายุระหว่าง 3-5 ปี เด็กจำเป็นต้องมีสภาพสังคมที่ดีและมีการบุคคลแนะนำพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยการให้เด็กได้ลองคิดได้ทำกิจกรรมต่างๆด้วยตัวเอง มีคำชมเชยให้กับเด็กเมื่อเด็กได้สำเร็จกับงานที่ได้มอบหมาย

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กโดยใช้หนังสือนิทานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวาลย์ เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกให้แก่เด็กปฐมวัย ให้มีพัฒนาการที่สมวัย ซึ่งจะส่งผลการเรียนรู้ของเด็กเมื่อเติบโตและเป็นรากฐานในอนาคตของเด็กปฐมวัยต่อไป

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัว
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ

2. ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชายหญิง อายุ 2-5 ปี จำนวน 3 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชายหญิง อายุ 2-5 ปี จำนวน 3 คน

การได้มาของตัวอย่าง ด้วยวิธี เลือกแบบเจาะจง

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย 1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การนำเสนอผลงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม

3. การตั้งสมมติฐาน

H₁ : เมื่อใช้หนังสือนิทานพร้อมบัตรภาพในการจัดประสบการณ์เด็กเด็กมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น

H₀ : เมื่อใช้หนังสือนิทานพร้อมบัตรภาพในการจัดประสบการณ์เด็กเด็กมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

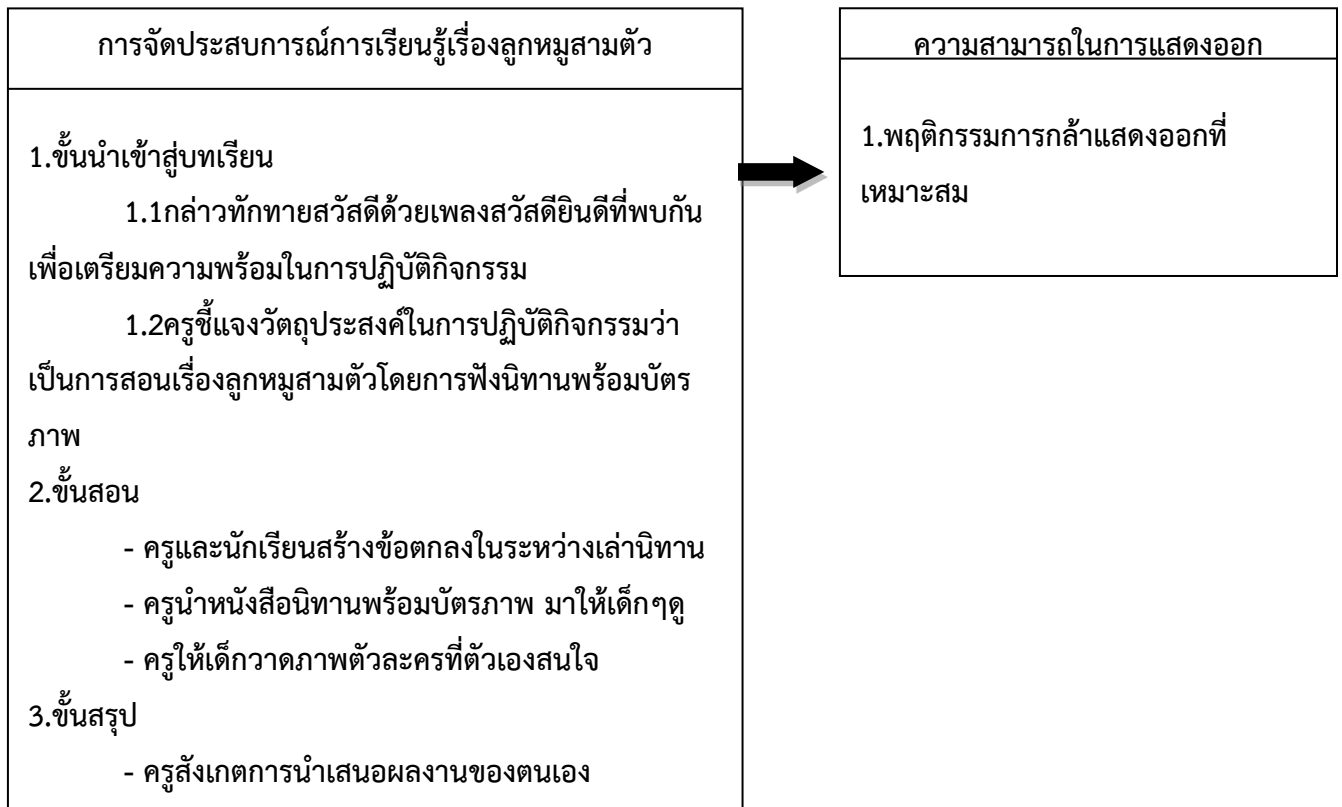
4. ด้านเนื้อหาการวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ เรื่องผักและผลไม้ สารที่ควรเรียนรู้ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 15 นาที 1 สัปดาห์ ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวาลย์ มีดังนี้

4.1 เรื่องสัตว์โลกน่ารัก สารที่ควรเรียนรู้ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 15 นาที เป็นเวลา 5 วัน

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กอายุ 2-5 ปี ชาย หญิงที่ศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ
หนังสือนิทานลูกหมูสามตัว หมายถึง หนังสือประกอบภาพที่มีรูปลูกหมูที่เด็กจำง่ายและเกิดความน่าสนใจในการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้หนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย อายุ 2-5 ปีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญเป็นกลุ่มตัวอย่าง3คนมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.1 นำแผนหนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัว จัดประสบการณ์การเรียนรู้ เรื่องสัตว์โลกน่ารัก สารที่ควรเรียนรู้ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 15 นาที เป็นเวลา 5 วัน

2.เครื่องมือในการวิจัย

2.1 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

1. ครูเฝ้าสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการนำเสนอของนักเรียน
2. แผนการจัดประสบการณ์ที่ใช้หนังสือนิทานแทรกในแผนการจัดประสบการณ์

2.2การสร้างและหาคุณภาพ

- 1) การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเน้นแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เข้ากับหน่วยการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
- 2) การสร้างแบบทดสอบสังเกตของเด็กปฐมวัยอายุ 2 ปี ถึง5 ปีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเกตพฤติกรรมเด็กที่แสดงออกและนำมาจัดบันทึกเป็นข้อมูลดิบ โดยไม่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนกับเด็ก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยใช้นิทานประกอบ

- สังเกตพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่ครูเล่านิทาน โดยการจดบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกในขณะฟังนิทานของนักเรียนจำนวน 3 คน

- สังเกตการตอบโต้กับครูและเพื่อน ๆ ด้วยกันในขณะทำกิจกรรมการเล่านิทานและฝึกออกนำเสนอผลงานของตนเอง โดยผู้ทำการวิจัยได้จดบันทึกพัฒนาการทางพฤติกรรม

- สังเกตการเล่านิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่มีนักเรียนจำนวน 19 คน ในการจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ใช้นิทานในการเล่านิทาน

- เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ได้แก่ การจดบันทึก นิทาน รูปภาพในนิทาน

- การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม เด็กเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นเรื่อย ๆ จากที่ไม่กล้าแสดงออก เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น มีการออกมานำเสนอผลงานของตนเองบ่อยขึ้น เด็กมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสุขสนุกสนานในการฟังนิทาน

ทั้งนี้การใช้หนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัวสามารถแก้ไขปัญหาวฤตกรรมไม่กล้าแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นของครู

- เด็กมีพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมที่ดีขึ้น
- การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานโดยใช้รูปภาพประกอบที่หลากหลายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น
- เด็กส่วนใหญ่มีความสนใจ และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน

ข้อเสนอแนะ

- นิทานสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมได้หลายกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน
- จากการที่ได้จัดกิจกรรมการเล่นนิทานโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อให้เด็กเกิดสิ่งเร้าและดึงดูดความสนใจตอบโต้ และมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น
- การเลือกหนังสือนิทานควรมีสีสันสวยงามน่าสนใจ
- ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควรนำผลงานไปเผยแพร่ให้กับผู้สอนท่านอื่น ๆ นำไปใช้เป็นแนวในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโอกาสต่อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- นักเรียนสามารถนำพฤติกรรมการกล้าแสดงออกไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนในทางที่เหมาะสมส่งเสริมคุณลักษณะให้เป็นนักเรียนที่มีคุณภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมกล้าแสดงออก หมายถึง กระบวนการในการฝึกพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นผู้กล้าแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีเหตุผลและเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นการรักษาสติของตนเองโดยมิได้ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งเมื่อกระทำหรือแสดงออกไปแล้วไม่มีความยากลำบากใจ หรือความวิตกกังวลในการแสดงออก

รายการอ้างอิง

รัศมี เชื้อเจ็ดตน. (2539). การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย.

การค้นคว้าแบบอิสระ ศีลศาสตร์มหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิชา
สมพร สุกัญญ์. (2541). มนุษย์สัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

ภาพผนวก

เครื่องมือวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ด.ช/ด.ญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึก.....

ผลการสังเกต

ผลการสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเล่นิทาน เด็กมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเด็กมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นผลการสังเกตพฤติกรรมเด็ก 3 คน มีน้องเอ น้องบีและน้องดี (นามสมมติ)

ครั้งที่ 1

น้องเอ น้องบี และน้องดี บอกชื่อเรื่องนิทานลูกหมูสามตัวได้ไม่กล้าสบตา เหมินอาย

ครั้งที่ 2

น้องเอ น้องบี และน้องดีฟังนิทานที่ครูเล่าและมีการโต้ตอบบ้างว่าตัวละครก็ตัว

ครั้งที่ 3

น้องเอกับน้องบีพูดถึงชื่อตัวละครยังไม่ค่อยชัด ยังเรียบเรียงคำพูดบางคำไม่ได้แต่ใช้หนังสือนิทานพร้อมบัตรภาพน้องเอกับน้องบีเริ่มพูดตัวละครได้มากขึ้น

ครั้งที่ 4

น้องเอ น้องบี และน้องดีเริ่มมีการเสนอตัวเองเพื่อจะออกมาเสนอชิ้นของตนเอง

ครั้งที่ 5

น้องเอ น้องบี และน้องดีมีความมั่นใจมากขึ้นมีท่าทางยิ้มแย้ม เวลาออกมาเสนองานชิ้นงานของตนเอง และมีท่าทางภูมิใจเวลาเพื่อนปรกมือให้

กิจกรรมการสอนโดยใช้หนังสือลูกหมูสามตัวพร้อมซีและออกเสียง

แผนการจัดกิจกรรม/ชิ้นงาน/เอกสารประกอบ

แผนการจัดประสบการณ์ การใช้หนังสือนิทานลูกหมูสามตัวพร้อมบัตรภาพประกอบ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทรัพย์เจริญ

ตำบลช่องแคบ อำเภอบพพระ จังหวัดตาก

หน่วย นานาสัตว์โลก เวลา 15 นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัวพร้อมบัตรภาพประกอบ

สาระสำคัญ

เด็กได้เรียนรู้เรื่องการใช้ทักษะการพูดเรื่องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัวเด็ก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานเรื่องลูกหมูสามตัวพร้อมบัตรภาพ

สาระการเรียนรู้ (นานาสัตว์โลก)

สาระที่ควรเรียนรู้

1. เด็กเรียนรู้สัตว์ต่างๆ
2. เด็กเรียนรู้การพูด การใช้ภาษา การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ

ประสบการณ์สำคัญ

1. การฟังนิทานลูกหมูสามตัว
2. การเรียนรู้การใช้ภาษา

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 กล่าวทักทายสวัสดีด้วยเพลงสวัสดียินดีที่พบกัน และเพลงหมู เพื่อเตรียมความพร้อมในการ

ปฏิบัติกิจกรรม

- 1.2 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติกิจกรรมว่าเป็นการสอนเรื่องนิทานลูกหมูสามตัวพร้อมบัตร

ภาพประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือนิทานลูกหมูสามตัว มาให้เด็กๆดูพร้อมกับเล่านิทานเรื่องลูกหมูสามตัวให้เด็กๆฟัง

2ครูอธิบายเรื่องหมูและสอตแทรก เรื่องนานาชาติโลก ว่าหมูและหมาป่า มีจำนวนกี่ตัวในเรื่องแต่ละตอน

3ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอรูปหมู กับหมาป่าพร้อมออกเสียงให้เพื่อนๆฟังว่าถูกต้องไหม
ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนสรุปนิทานลูกหมูสามตัวและและบรรยากาศร่วมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 1.หนังสือนิทาน “ลูกหมูสามตัว”
- 2.บัตรภาพฝึกพูด
- 3.เพลง หมู

การประเมินผล

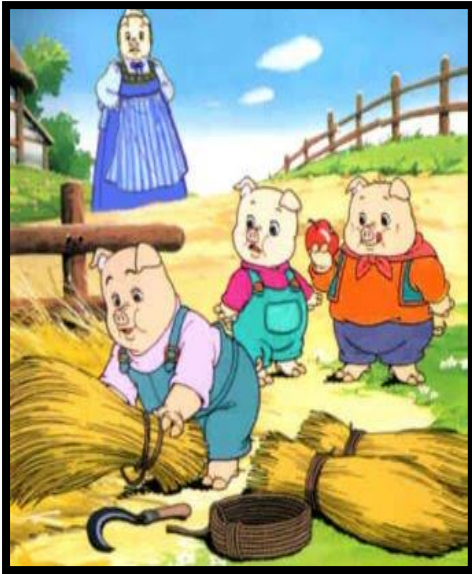
รายการประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
1.การใช้คำพูด	การสังเกต	แบบบันทึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...มีแม่หมูกับลูกหมูสามตัว อาศัยอยู่ในป่า
แห่งหนึ่งลูกหมูที่เป็นพี่ใหญ่ เป็นหมูที่เกียจคร้านเป็นอย่างมาก
มักจะแอบไปหาที่หลบหลับนอนตลอดเวลาส่วนลูกหมูตัวที่
สองเป็นหมูจอมตะกละ ไม่ชอบทำงาน แม้เวลางานก็มักจะหาเรื่อง
พักและกินอาหารที่แอบนำมาด้วยเสมอส่วนลูกหมูตัวที่สามนั้น
เป็นหมูที่ขยันขันแข็ง และชอบทำงานเป็นอย่างมาก

ถึงแม้ว่าลูกหมูตัวสุดท้ายจะขยันขันแข็งทำงานอย่างไรก็ตาม แต่
อาหารที่หามาได้ก็ต้องหมดไปในไม่ช้า เหตุเพราะที่บ้านของเขานั้น
มีหมูจอมขี้เกียจ กับหมูจอมตะกละอยู่ตั้งสองตัวนั่นเอง
วันหนึ่งแม่หมูจึงพูดกับลูกหมูทั้งสามว่า “พวกลูกๆโตเกินกว่าจะอยู่
ในบ้านหลังน้อยของแม่แล้วถึงเวลาที่ลูกๆจะต้องมีบ้านเป็นของ
ตัวเองได้แล้วล่ะจ๊ะ” น้องหมูตัวสุดท้ายเมื่อได้ฟังแม่หมูพูดเช่นนั้น...
ก็เกิดปิติยินดีเป็นอย่างมาก ที่จะมีบ้านเป็นของตนเอง
“เราจะสร้างบ้านแบบไหน แล้วจะเอาอะไรมาสร้างเป็นบ้านดีนะ”

ส่วนพี่หมูตัวโตซึ่งเกลียดได้ยินแม่หมูพูดเช่นนั้น ก็พูดบ่นทันที ด้วยไม่ชอบที่จะทำงานอยู่แล้ว จึงโดนแม่หมูดุว่า “ไม่ได้นะ ลูกโตแล้ว ต้องรู้จักดูแลตัวเองได้แล้ว จะมัวทำตัวซี้เกลียดต่อไปไม่ได้นะ” เมื่อพี่หมูตัวโตโดนแม่ดุ พี่หมูตัวโตจึงจำใจที่จะต้องออกไปสร้างบ้านแต่ก็ด้วยอย่างไม่ค่อยที่จะเต็มใจสักเท่าใดนัก... “อู๊ด อู๊ด..มันเป็นเรื่องที่น่าเบื่อรำคาญเป็นอย่างมาก...แต่ถ้าถ้าเป็นบ้านที่ทำด้วยฟางล่ะ.. ไซ้สิ เราก็สามารถที่สร้างมันขึ้นมาได้อย่างง่าย ๆ และรวดเร็วอีกเสียด้วย..” เจ้าลูกหมูตัวโตคิดในใจ

จากนั้นเจ้าลูกหมูตัวโตก็สร้างบ้านด้วยฟางใช้เวลาไม่นานนักก็เสร็จ พร้อมทั้งคุยโวवादพวกน้องๆ หมูว่า ” เห็นไหม ฉันทสร้างบ้านได้ เสร็จรวดเร็วก่อนใคร ๆ พวกแกจงดูเอาฉันทเป็นตัวอย่าง แล้วสร้างบ้านของพวกแก ให้เสร็จขึ้นเร็ว ๆ...

ส่วนเจ้าตัวที่สองก็คิดว่า “บ้านที่ทำขึ้นมาจากฟางนี่นะ มันก็คงจะต้านทานลมที่พัดมาแรง ๆ ไม่ได้เสียละสิ” ถ้าอย่างนั้นเห็นทีว่าเราจะสร้างบ้านของเราด้วยไม้ดีกว่า เพราะมันสามารถที่จะต้านลมที่พัดมาแรง ๆ ได้ อย่างแน่นอน...” เมื่อคิดได้ดังนั้นแล้วพี่หมูตัวที่สองก็รีบเข้าไปที่ในป่า แล้วได้เก็บรวบรวมเอาเศษ ไม้มาในทันทีทันใด ” ปีก ปีก !” แล้วก็ตอกตะปูลงไปอย่างนี้อีกหน่อยแค่นี้เอง..เราก็ได้บ้านที่ ทำขึ้นมาจากไม้แข็งแรง เห็นไหมสร้างได้เสร็จเป็นบ้านแล้ว...”จึงเป็นอันว่าพี่หมูตัวที่สองก็ได้ สร้างบ้านของตัวเองที่ทำขึ้นมาจากไม้ได้สำเร็จเสร็จลงเช่นกัน

ส่วนน้องเล็กนั้นซื้ออิฐมาสร้างบ้าน พี่ใหญ่พี่รองเห็นหัวเราะ และบอกว่า“ทำไมเจ้าโง่งอย่างนี้ กว่าจะแบกไปกว่าจะสร้างบ้านเสร็จก็ใช้เวลานาน”น้องเล็กจึงพูดว่า” เราเพียงแต่ต้องการที่จะสร้างบ้านของเราด้วยอิฐ ที่แข็งแรงไว้เป็นที่พักอาศัย เพราะมันจะได้ไม่พังลงมาได้อย่างง่าย ๆ แล้วยิ่งไปกว่านั้นแม้ว่าจะมีลมแรง ๆ พัดมากก็จะเป็นอะไรทั้งสิ้น”

ลูกหมูทั้งสองตัวที่สร้างบ้านเสร็จแล้วจึงออกไปวิ่งเล่นวายน้อยอย่างสนุกสนาน ส่วนน้องเล็กก็ตั้งหน้าตั้งตาสร้างบ้านจนกว่าเสร็จก็ผ่านไปหลายวัน

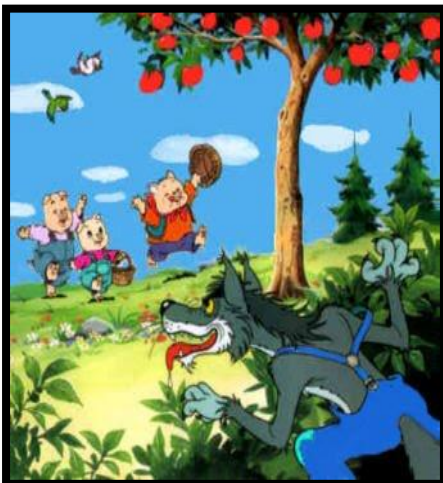
จนกระทั่งกลางดึกสัปดาห์หนึ่ง มีเจ้าหมาป่ามาชมดูหวังจะมาจับลูกหมูทั้ง 3 ตัวมาเป็นอาหารและเจ้าหมาป่าก็ตรงไปบ้านลูกหมูที่สร้างบ้านด้วยฟางก่อน เพราะมันเห็นว่าเป็นบ้านที่บอบบางที่สุด พอมันมาถึงประตู มันก็พูดขึ้นว่า...”เจ้าลูกหมูน้อยออกมาให้ข้ากินซะดีๆ อย่าให้ข้าต้องใช้กำลังเลย” “ไม่ฉันไม่เปิดประตูให้แกหรอก ไปไปให้พ้นนะ” ลูกหมูพี่ตัวโตร้องตะโกนไล่หมาป่าตัวนั้น “ไม่เปิดไม่เป็นไร บ้านฟางแบบนี้แค่ข้าเป่าก็พังแล้ว” เจ้าหมาป่าตะโกนสวนไปทันทีจากนั้นมันก็เป่าลมออกมาเพื่อทำลายบ้านหลังนั้นว่าแล้วมันก็พ่นลม ปากของมันเป่าใส่ “ฟู...” บ้านที่ทำขึ้นมาจากฟางทั้งหลังก็มีอันได้พังลงไปที่หลัง “จึก..ช่วยด้วยช่วยด้วย..จ้า” เจ้าลูกหมูตัวโตร้องเสียงหลงเมื่อบ้านฟางนั้นพังลง เจ้าหมาป่าก็ตะโกนว่า “มามะมาเจ้าลูกหมูอ้วนมาให้พี่หมาป่ากินดีกว่า” “จึก... ช่วยด้วย... ช่วยด้วย... จ้า” เจ้าลูกหมูตัวโตร้องเสียงหลงพร้อมวิ่งหนีไปยังบ้านของลูกหมูอีกตัวที่สร้างด้วยไม้

และเจ้าหมาป่าก็ตามมาโดยทันทีแล้วเคาะที่ประตูแล้วบอกให้เปิด ลูกหมูบอก “ไม่มีทางข้าไม่ยอมเปิดประตู ให้หมาป่าใจร้าย เด็ดขาด” “อ้อเหอ..บ้านไม้ที่ไม่แข็งแรงแบบนี้ แค่ว่ากระโดด กระแทกประตูที่ สองที มันก็พังแล้วหละ...เอาหละนะ...1 2 3” หมาป่ากล่าวเมื่อเจ้าหมาป่าก็พังประตูเข้ามาได้หมูทั้งสองตัว ตกใจอย่างแรงพร้อมทั้งรีบวิ่งหนีไปบ้านของน้องเล็กโดยเร็ว โดยมีเจ้าหมาป่าก็ได้วิ่งตามมาติดๆ “จะหนีไปไหน! กลับมาให้ข้า กินเสียดีๆ”

จากนั้นไม่นาน เจ้าหมาป่าก็มาถึงบ้านน้องเล็ก มาเคาะประตู มันพูดขึ้นว่า “เปิดให้ข้าเข้าไปกินเดี๋ยวนี้นะ ไม่เปิดจะพังบ้านอีก หลงนะ” น้องเล็กตะโกนบอก “กลับไปเจ้าหมาป่า เจ้าไม่มีทางพัง บ้านหลังนี้ได้หรอก” “เดี๋ยวจะเป่าให้บ้านพังไปเลย” หมาป่ากล่าว แล้วมันก็รวบรวมลมเป่า แต่บ้านก็ไม่ยอมพังหมาป่าพูดขึ้นว่า “ได้ข้าจะกระโดดกระแทก ให้บ้านพังไปเลย 1 2 3... โอ๊ย... ใครก็ได้ช่วยหมาป่าด้วย เจ็บจังเลย” เจ้าหมาป่ากระโดด กระแทกกับประตูบ้านอิฐอย่างแรงแต่ด้วยความที่เป็นบ้าน แข็งแรงมาก มันจึงเจ็บจนเป็นลมสลบไปด้วยความแข็งแรงของอิฐ หมาป่าจึงได้รับบาดเจ็บ ดังนั้นมันจำใจต้องถอยออกไป อย่างไม่ ค่อยที่จะเต็มใจสักเท่าใดนัก

ลูกหมูทั้งสามตัวจึงปลอดภัยในบ้านอิฐของน้องเล็ก ทั้งสามตัวจึงตกลงกันว่าจะอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านของน้องเล็กชั่ว ขณะหนึ่ง... ส่วนเจ้าหมาป่านั้นก็... ตั้งแต่วันนั้นมันได้เจ็บหายไป เพราะว่า มันเข้ามาในบ้านไม่ได้

ภายหลังจากนั้นไม่นาน..เจ้าหมาป่าได้เดินแบกเอาบันไดยาวมาที่บ้านอิฐของพวกลูกหมูเพื่อปีนเข้าทางปล่องไฟบนหลังคา แล้วพูดขึ้นว่า “55 พวกแกเสร็จช้าแน่ เจ้าลูกหมูสามตัว” เมื่อลูกหมูทั้งสามเห็นเจ้าหมาป่ากำลังปีนขึ้นมาทางปล่องไฟ น้องหมูตัวที่สามได้รับพูดว่า “พี่หมูรีบไปจุดไฟที่เตาผิงเร็วเข้า!” ทำให้เจ้าหมาป่าต้องโดนลวกด้วยน้ำร้อนได้รับบาดเจ็บสาหัส จนขนตามร่างกายของมันได้ร่วงออกแทบเกือบหมด

หลังจากนั้นมา หมาป่าก็เกิดคิดสำนึกได้ จึงได้กลับตัวกลับใจเสียใหม่กลายเป็นหมาป่าที่อ่อนโยน และอาศัยอยู่ในที่ของมันอย่างสงบสุขส่วนหมูผู้เป็นพี่ทั้งสองตัว ก็ได้ตั้งใจจำเอาน้องหมูตัวสุดท้ายต้องเป็นตัวอย่างที่ดี คือหันมาขยันหมั่นเพียร ไม่เกียจคร้าน... ข้างฝ่ายแม่หมูก็พลอยมีความสุขและพอใจในลูกหมูเป็นอย่างมาก หมูทุกตัวจึงมีชีวิตที่อบอุ่นเป็นสุข ได้อาศัยซึ่งกันและกันอย่างดี... ตลอดมา

นิทานอีสป ลูกหมูสามตัว นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า:
ความเกียจคร้าน จะนำทุกข์ภัยมาสู่ตน

บัตรภาพ

ภาพดำเนินกิจกรรมพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

ภาพดำเนินกิจกรรมพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

ภาพดำเนินกิจกรรมพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

